

A woman with curly hair, wearing a blue jacket, a red skirt, and brown boots, stands in the center of the frame. She is positioned in front of a large, multi-story brick building with a balcony and scaffolding. The building has a classic architectural style with arched windows and a decorative balcony railing. The scene is set outdoors during the day, with a clear blue sky and some trees visible in the background. The overall atmosphere is one of a well-maintained but slightly aged urban environment.

STEFANIE VERLIET NEDERLAND OM
KINDEREN IN OEKRAÏNE TE HELPEN

„IK WIL NIET MEER TERUG
NAAR EEN LAND MET ZO VEEL
RIJKDOM EN LUXE”

TEKST ARENDE DE WIT | BEELD STEFANIE DE WILDT

Na een werkvakantie in Zuid-Afrika en Oekraïne vond ze het wel genoeg. Toch wist Stefanie de Wildt (27) diep vanbinnen dat haar roeping in het buitenland lag. Inmiddels werkt ze zo'n drie jaar als vrijwilligster onder gehandicapte kinderen in Oekraïne. „Ik voel me eigenlijk een Oekraïner.”

← Stefanie voor het gebouw waar het nieuwe kindertehuis moet komen. „Het is mijn verlangen hier een woonvorm te starten waarin kinderen liefdevol worden verzorgd en het Evangelie zullen horen.”

Toen Stefanie veertien jaar was, wist ze zich door God geroepen om voor de ellendigen en noodduftigen te gaan zorgen. Eerst ging ze in Nederland aan de slag als voedingsassistente in een ziekenhuis en later als gastouder.

Via werkvakanties kwam Oekraïne op haar pad. „De eerste week was ik heel standvastig: ik ga hier niet voor altijd wonen,” vertelt Stefanie. „Ik kon niet alles achterlaten. Maar toen wezen anderen mij erop dat ik tegelijkertijd én in Oekraïne liefde aan kinderen kon geven én van mijn familie kon blijven houden.”

Stefanie werkte twee jaar op de kinderafdeling van een Oekraïens ziekenhuis. Vanuit het ziekenhuis stroomden kinderen door naar een kindertehuis. „Daar hadden kinderen het soms beter dan in het ziekenhuis, maar er zijn ook kindertehuizen waarin kinderen er heel slecht aan toe zijn.

Er zijn zo'n zestig kinderen in een kamer, soms slaan ze elkaar. Er is geen speelgoed, alleen een televisie. Gehandicapte kinderen liggen dag en nacht in hun bed.”

Ludmilla

Na twee jaar kwamen er steeds

minder kinderen in het ziekenhuis. „Ik was inmiddels ook in het zigeunerkamp werkzaam door een meisje dat bij ons in het ziekenhuis had gelegen, Ludmilla. Ludmilla werd gezond geboren, maar kreeg na drie maanden hersenvliesontsteking. Daardoor raakte ze ernstig beperkt.

„ER ZIJN ZO'N ZESTIG
KINDEREN IN EEN KAMER,
SOMS SLAAN ZE ELKAAR.
GEHANDICAPTE KINDEREN
LIGGEN DAG EN NACHT
IN HUN BED”

STEFANIE

In het ziekenhuis was geen mogelijkheid om haar verder te helpen en uiteindelijk moest ze naar huis. In het zigeunerkamp waren geen voorzieningen voor gehandicapte kinderen. Haar moeder was onkundig en pakte haar niet uit haar bedje. Op den duur groeide ze scheef en vermagerde ze sterk. Ik ging haar dagelijks verplegen, soms zelfs meerdere keren per dag.”

Uiteindelijk overleed Ludmilla, nu enkele maanden geleden. Ze was drie jaar. Voor Stefanie was dat minder heftig dan veel mensen verwachtten. „Ze voelde als mijn kind, maar ik realiseerde me dat ze een kind uit Gods hand was. Het was goed.”

Stank

Er zijn meer dingen in Oekraïne die Stefanie aangrepen. „In de stad Beregowo, waar ik tot voor kort woonde, was een flat waarin ik zo veel armoede zag dat het gewoon niet menselijk was.

In één betonnen kamertje sliep iedereen op één bed. Er was één tafeltje dat diende als aanrecht, één gaspitje en één teiltje waarin moeder de was deed. Er waren geen sanitaire voorzieningen.

Het was er grauw, donker en dan die stank... De eerste keer dat ik er kwam, moest ik snel uit die lucht weg. Nu schrik ik er niet meer van. Soms vergeet ik zelfs bezoekers uit Nederland erop voor te bereiden.”

Pak suiker

Ook in haar nieuwe woonplaats Pomichnaja kwam Stefanie schrijnende situaties tegen. Ze bezocht een gezin, een moeder met vijf kinderen. De jongste kinderen liepen buiten in de vrieskou, schaars gekleed. „We hebben besloten om moeder te helpen door af

> Stefanie: „Ik heb kinderen vermagerd in hun bedje zien liggen. Ze ontvingen geen liefde en aandacht. Ik dacht: dit kan toch niet?”

∨ De armoede in Oekraïne vond Stefanie aangrijpend.

en toe hout en wat eten voor haar te kopen. Ik zag hoe blij de kinderen waren met een pak suiker, dat was voor hen echt een feest.”

In Pomichnaja hoopt Stefanie, onder begeleiding van *Stichting Kimon*, op termijn in een tehuis voor gehandicapte kinderen te gaan werken. „Ik heb kinderen vermagerd in hun bedje zien liggen. Ze ontvingen geen liefde en aandacht. Ik dacht: dit kan toch niet? Het is mijn verlangen een woonvorm te starten waarin kinderen liefdevol worden verzorgd en waarin het Evangelie zal klinken.”

Hoop

Dat Evangelie kreeg voor Stefanie in Oekraïne een bijzondere waarde. „Hier heb ik persoonlijk de Heere mogen leren kennen. Ik was bij de begrafenis van een klein kindje, Nadjezda. Haar naam betekent ‘hoop’. De dominee getuigde dat Nadjezda voor eeuwig bij de Heere mocht zijn.

Toen zei hij: ‘Wie uit ons midden geen hoop op het eeuwige leven heeft...’ Meer verstond ik niet, maar

deze woorden raakten mij diep. Ik begreep dat ik, zoals ik leefde, geen hoop had op het eeuwige leven. Als ik zo zou doorleven, zou ik voor eeuwig verloren gaan.

Na een paar weken las ik in mijn Bijbel dat God degenen die tot Hem komen, niet zal uitwerpen. Toen mocht ik buigen voor Hem. Dat was zo’n vreugde! Nu ik Hem mag kennen, wil ik ook aan anderen vertellen Wie de Heere is. Ik kan er niet over zwijgen.”

Dankbaar

In Oekraïne voelt Stefanie veel verbondenheid met medegelovigen. Na drie jaar in het Oost-Europese land wil ze er dan ook blijven. Lachend zegt ze: „Ik zie mezelf niet meer in Nederland wonen. Ik ga alleen voor m’n familie af en toe met verlof, maar ik wil niet meer in een land leven met zo veel rijkdom en luxe. De mensen hier leren me dat je ook met minder kunt leven.

Ik ben de Heere dankbaar dat ik Hem op deze manier in Oekraïne mag dienen.”

∧ Stefanie verlangt niet terug naar de luxe in Nederland. „De mensen hier leren me dat je ook met minder kunt leven.”

INFO

Het werk van Stefanie wordt begeleid vanuit *Stichting Kimon*. Meer informatie op www.kimon.nl of www.stefanieinoekraïne.nl.